

Илюстровани приказки и художествени
разкази
— ЗА ДЪЦА ОТЪ 8 — 12 ГОД. —
№ 20.

Какво ни донесе есенята.

I

Моята разходка по полето.

(По Б. Ландсбергъ).

Хубавъ октомврийски день. Излѣзохъ самъ да се разходя низъ полето. То е вече цѣло погрознѣло. Азъ оставихъ шосето и вървѣхъ безъ пѣть, кждѣто си щѣхъ изъ пожънатитѣ ниви. Често срѣскахъ цѣлъ орлякъ пѣстри кадѣнки и качулати чучулиги, накацали по трѣнитѣ, ядатъ сѣменца. Тѣхната ваканция е сега. Лѣтосъ, когато ние бѣхме въвъ ваканция тѣ работѣха: мѣтѣха яйца, отглеждаха пилци. Тогава тѣ живѣеха на чифтове; сега се събиратъ на орляци, за да си тѣрсятъ задружно храна. Ето цѣлиятъ орлякъ подхвъркна и отлетѣ къмъ рѣкичката. Тамъ пиятъ вода и отново се връщатъ да тѣрсятъ сѣмена. Повечето отъ тия птички се скитатъ като циганитѣ — чергари. Цѣла зима тѣ ходятъ отъ едно мѣсто на друго. Слѣдъ първия снѣгъ нѣкои се отдѣлятъ отъ орляка и влизатъ въ селата. Врацитѣ първи напускатъ полето, шомъ се привърши храната тамъ. Сега тѣ знаятъ и другадѣ да си тѣрсятъ храна: чакатъ около селскитѣ хамбари да се изсипатъ зрѣнца, вардятъ по пѣтищата, дѣто минаватъ кола, натоварени съ жито. Паднатъ ли зрѣнца отъ колата, тозчасъ се спускатъ да ги кѣлватъ.

Ето по-нататкъ орлякъ врани и гарги ходятъ изъ изоранитѣ ниви да тѣрсятъ червеи и насѣкоми. Бавно-бавно прѣстѣпватъ, огледватъ се наоколо и кѣлватъ.